

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΙΖ'
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΝΙΚΩΝ
ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΩΝ ΣΟΦΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

**Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.**

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν

Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμῳ συνδούμεναι, καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι, ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, τὸν δεσμὸν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ἀνδρειωθεῖσαι, πίστει συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτοειδῶς ἐκοσμήθησαν καὶ νυμφῶνα κατώκησαν, νοητῶς ἀγαλλόμεναι. **(Δίς)**

Πίστις ἡ πανεύφημος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος, καὶ Ἐλπίς ἡ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπάνυμοι, τῶν φαινοτάτων, ἀναδεδειγμένοι, ἀθλητικῶς τὸν πονηρόν, καταβαλοῦσαι τὸν τὴν Προμήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴησιν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κολάσεων, καὶ θανάτου αἰ πάνσεμνοι· Νυμφίου τὸ κάλλος γάρ, τοῦ ὠραιστάτου, πίστει ἐκζητοῦσαι, διὰ ποικίλων αἰκισμῶν, ὠραιωθεῖσαι, τούτῳ συνήφθησαν, Σοφίας τὰ βλαστήματα, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη τε· δι' αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διόπερ, δέομαι, πανύμνητε, τῇ δυναστείᾳ σου, ῥήξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἔνδυσον γυμνώπτοντα καὶ σῶσόν με.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρά.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, τῶν τοῦ Χριστοῦ Παρθένων, καὶ ταύτας ευφημήσωμεν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Νεάνιδες σεμναί, τῶν ἀθληφόρων κλέος, ἡ δόξα τῶν παρθένων, Χριστὸν νῦν δυσωπεῖτε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἡ τρίφωτος λαμπάς, τὸ σκῆνωμα Τριάδος, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, σεμνῆς Σοφίας κλάδοι, φαιδρῶς ἀνευφημείσθωσαν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῷ θείῳ τετρωμένοι ἔρωτι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, αἰ σεμναί τρεῖς ἀδελφαί, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τὰς ἰοβόλους τοῦ τυράννου θωπείας ἐξέφυγον, καὶ ἀλγεινὰς βασάνους, ἀνδρειοφρόνως ὑπέμειναν· μαρτυρικοῖς δὲ κοσμηθεῖσαι στεφάνοις, πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων τὴν ἱεράν αὐτῶν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Θεὸν καὶ λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην τεκοῦσα, Παναγία Παρθένε, αὐτὸν αἰεὶ, δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὰς τρεῖς ἐνδόξους Παρθέλους, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα, Πίστιν, Ἐλπίδα, Ἀγάπην, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν. Ῥωθεῖσαι γὰρ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὑπέμειναν βασάνους ἀλγεινάς, καὶ τῷ ξίφει ἐκτμηθεῖσαι τὰς κεφαλὰς, μαρτυρικοῖς ἐστέφθησαν στεφάνοις. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτάς, δόξα τῷ ταύτας δοξάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτῶν πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν ψαλμὸν, τὴν α' στάσιν τοῦ. Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰοτῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ' κατὰ σειρὰν.

Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ἐξελαμψε φωτοειδὴς ὡσπερ ἥλιος, ὁ Σταυρὸς σου ὁ τίμιος, Χριστὲ στηριζόμενος, ἐν Κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξαμένῳ καὶ ἀνυψούμενῳ Σωτῆρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανάγιον, δηλοῖ ἐμφαντικώτατα, ὡς δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψωσας, οὐρανοῖς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀνήγγειλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκατάληπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου· φαιδρῶς ἐξαστράψας γὰρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος, φέγγει ἀπροσίτῳ, τὴν μανιώδη καὶ σκληράν, τῶν θεοκτόνων γνώμην διήλεγξε· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάληπτον τρόπαιον, ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται, ὡσπερ κεκρυμμένος, θησαυρὸς πλουτίζων, τὴν οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προσόμοια τῶν Ἁγίων

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τῷ Κυρίῳ ἄδοντες τιμῶντες καὶ τὰς αὐτοῦ παρθενομάρτυρας· τὴν Πίστιν τὴν τὸν Χριστόν, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως κηρύξασαν· Ἐλπίδα τὴν θαυμαστήν, δυνάμει θείᾳ ἀπίστους ἐλεγξασαν· καὶ σὺν τῇ Ἀγάπῃ πάντες, ψαλμικῶς βοήσωμεν. Σὲ νυμφίε ποθοῦμεν, ὑπὲρ σοῦ καὶ θανατούμεθα.

Βαβαί! τῶν σῶν θαυμασίως Χριστέ! ὅτι καὶ γυναῖκες, ἐν σταδίῳ ἄφθησαν· βασάνοις τε ἑαυτάς, ἀνδρειοφρόνως προθύμως παρέδωκαν, τῇ νάφθᾳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ τῇ ἀσφάλτῳ γενναίως παλαίσασαι· μαρτύρων ἐν τοῖς χοροῖς, τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσαι ἠρίθμηνται· καὶ στεφάνους νίκης, παρὰ σοῦ εἰλήφασιν, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐκ χειρῶν σου κομισάμεναι.

Τὴν σὴν, Σοφία, μετάστασιν, ἐπικαλεσθεῖσα, ἐκ Θεοῦ ἀπέιληφας· ποθήσασα τὰς μονάς, ἐνθα σῶν γόνων ψυχὰι συνηφραίνοντο, τῆς Πίστεως τῆς σεμνῆς, ὁμοῦ Ἐλπίδος, Ἀγάπης, τῶν τέκνων σου· καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ, τῶν ἱαμάτων ἐδέξω ἀοίδιμε· τοὺς ἀγίους γὰρ πάντας, τοὺς ἐν γῇ ὁ Κύριος, ἐθαυμάστωσεν ὄντως. Δόξα κράζωμεν τῷ κρατεῖ Αὐτοῦ.

Ἔτερα προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ πυρὶ προσπαλαίσασα, καὶ ἀλώβητος μείνασα, θεϊκῇ δυνάμει, Πίστις πολυάθλε, ἤλεγξας πλάνην τοῦ ἄφρονος, μητρὸς παραινέσεσιν, ὑποστᾶσα ἀνδρικῶς, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ δὲ Κύριος, μαρτυρίου στεφάνῳ οὐρανόθεν ἐπιστέφει κεφαλὴν σου, ξίφει τμηθεῖσαν, ἀοίδιμε.

Ραβδισμοῖς προσωμίλησας, καὶ καμίνῳ ἐμβέβλησαι, ἀβλαβῆς δὲ μείνασα θείᾳ χάριτι, ζέοντι λέβητι ῥίπτεσαι, ἐν ξύλῳ ἀνήρησαι, ὄνουξί τε σιδηροῖς, τὸ πολυάθλον σῶμά σου καταξέεται, τῷ δὲ ξίφει τὴν κάραν ἐκτμηθεῖσα, εἰς θαλάμους οὐρανίους, Ἐλπίς, σεμνή, μεταβέβηκας.

Τῆ σοφία τῶν λόγων σου, ἀσεβεῖς κατεφίμωσας, τὴν αὐτῶν δυσσέβειαν ἀπελέγξασα· ὅθεν ἱκρίω ἀνήρησαι, βουνεύροις δὲ τύπτεσαι, καὶ φλογὶ ὡς περ χρυσός, ἐν χωνία ἐμβέβλησαι, παναοίδιμε, καὶ περόνη τὸ σῶμα διετρήθης, καὶ τὴν κάραν ἀπετμήθης, Ἀγάπη μάρτυς πολυάθλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τῶν σοφοτάτων Παρθένων, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη συνάγουσα. Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, ἄσματικοῖς ἐγκωμίοις, τὰς τοῦ Χριστοῦ ἀθληφόρους, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Πίστις πολυάθλε, ἡ μαστῶν τὴν ἐκκοπὴν καὶ μελῶν τὴν ἀφαίρεσιν ἀνδρικῶς ὑπομείνασα, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβαλοῦσα. Χαίροις, Ἐλπίς παναοίδιμε, ἡ τὰς ἰοβόλους τοῦ δυσσεβοῦς θωπείας ἐκφυγοῦσα, καὶ ἑαυτὴν θῦμα εὐπρόσδεκτὸν τῷ Θεῷ προσαγαγοῦσα. Χαίροις, Ἀγάπη πανεύφημε, ἡ τῆ γλώσση ἀσεβεῖς καταπλήξασα καὶ βασάνοις ἀλγειναῖς ἑαυτὴν παραδοῦσα, δι' ἀγάπην τοῦ Λυτρωτοῦ σου. Χαίρετε, ἀνταδέλφων τριάς, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος ὑπέρμαχοι καὶ ὀρθοδόξων δογμάτων διαπρύσιοι κήρυκες. Μὴ παύσητε, δεόμεθα, πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν Σοφία μητρὶ τῆ θεόφρονι, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας ἀεὶ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἰ φωναί, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἠλευθερώθη κατάρα, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος. Δέσποτα, ἰλασμός γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **(Ἐκ τοῦ Μηναίου).**

Ἦ θεοτοκίον Τίς μὴ μακαρίσει σε...

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

' Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεσ. μγ').

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ ἀκουσάτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνε-σθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ἀνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ'. γ).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ

εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήνουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε'. στ).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψομαι τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωπίασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιομελα. Ἦχος α'.

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσαι, τὸν ὄλβον καὶ τὴν δόξαν μισήσασαι, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐποθήσατε, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, ἱεράτατοι κλάδοι Σοφίας τῆς σεμνῆς. Ἀχθεῖσαι γὰρ ἐνώπιον τυράννου ἀσεβοῦς καὶ τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψασαι, ἀνδρικῶς τὴν πλάνην τούτου ἠλέγξατε, τὰ αὐτοῦ σεβάσματα μωκτηρίσασαι, ὡς ἀκοῆς ὑστερούμενα καὶ λόγον μὴ ἔχοντα· Χριστὸν δὲ μετὰ παρησίας κηρύξασαι, ἀλγειναῖς βασάνοις ἀπηνῶς παρεδόθητε, καὶ τῷ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτμηθεῖσαι, εἰς οὐράνιον νυμφῶνα Χριστοῦ μετὰ τῶν φρονίμων συνεισήλθετε παρθένων, Ἀγγέλοις συγχορεύουσαι· καὶ τῶν πιστῶν τὰς νόσους τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἰώμεναι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ, θέοφρον, κεκόσμηται· τῷ τῆς σοφίας γὰρ ἔρωτι πᾶσαν τὴν ζωὴν σου διανύσασα, ἐνδοξε Σοφία, ταῖς θείαις διέλαμψας χάρισι. Ὅθεν καὶ τῷ τάφῳ τῶν τριῶν σοὶ φιλάτων τριήμερον ἐπιμείνασα, τὴν ψυχὴν ὡς ἐπόθεις, τῷ Κυρίῳ παρέθεσο, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετ' αὐτῶν συνεισελθοῦσα. Παρησίαν οὖν ἔχουσα πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'

Τριάδος τῆς σεπτῆς παρθένου ἰσάριθμοι, Πίστις, Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τῷ θεῷ πυρπολούμεναι ζήλω, ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσαι ἔλεγον· δεινὰ μὲν, ὧ δικαστὰ, τὰ παρόντα κολαστήρια, οὐ προκρίνομεν δὲ ὅλως τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τύπτε τὸ σῶμα, ξέε τὰς σάρκας

ἡμῶν καὶ πυρὶ παράδος ἡμᾶς. Χαίρουσαι ἀπίωμεν πρὸς τὸν νυμφίον Χριστόν. Ὅν δυσωπεῖτε, δεόμεθα πανένδοξοι, καταπέμψαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'

Εὐσεβείας φωτὶ τὰς ψυχὰς ἐλλαμφθεῖσαι, ἐν γυναικεῖα φύσει καὶ ἡλικία σμικρᾷ τὸν νοητὸν Γολιάθ κατησχύνετε, τὸν τὴν Προμήτορα σχόντα ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν. Ἀτρέπτως γὰρ καὶ ἀφύρτως ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὡς οἶδε μόνος αὐτός, τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐᾶς ἔλυσε κατάραν, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων Χριστός, ὁ στέφει ἀφθάρτω στεφανώσας ἀξίως τὰς ἰσαριθμούς τῆς Τριάδος Παρθένους, Πίστιν, Ἐλπίδα καὶ Ἀγάπην, τὰ ἀγλαὰ τῆς Σοφίας τέκνα, καὶ δι' αὐτῶν δωρούμενος τῷ κόσμῳ ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'

Παρθενίας κάλλεσι λαμπόμεναι καὶ μαρτύρων διαδήμασι κεκοσμημέναι, διπλοῦς στεφάνους ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, αἱ καλλίνικοι Μάρτυρες Πίστις, Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰ τῆς σεμνῆς Σοφίας ἀγλαόκαρπα θρέμματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, δώρησαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε, τὴν πανένδοξον μνήμην τῶν τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρων, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν. Αὗται γὰρ εἰς οὐδὲν λογισάμεναι τὸ θῆλυ, τῷ τοῦ τυράννου βήματι εὐθαρσῶς παρέστησαν, καὶ ἀναλαβοῦσαι τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ δυσσεβεῖ ἀντιπαρετάχθησαν, καὶ ἐθελούσια θύματα τῷ Θεῷ προσηνέχθησαν, γενναίως ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσασαι. Διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμεναι, ἐκραύγαζον· Γενέσθω, Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν Σου, ὅτι Σὲ ποθήσασαι, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὑπεράγαθε Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, νίκας κατ' ἐχθρῶν τῷ φιλοχρίστῳ βασιλεῖ δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός. (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Δεῦτε λαοί, τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη ἀφθαρσίαν τρυγῶντες, κραυγάζομεν· ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ἦ Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Τῷ τῆς σοφίας φωτὶ καταυγασθεῖσαι, πανεύφημοι μάρτυρες τῶν ἀρετῶν ἢ τριάς, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα καὶ τῶν παρθένων καὶ ἀθλοφόρων τὸ ἐγκαλλώπισμα· Τριάδος ὑπέρμαχοι ἐν ἡλικία σμικρῇ, παρανομοῦντα ἠσχύνετε, καὶ παρησιᾶ τὴν τούτου πλάνην ἐμυκτηρίσατε. Ὅθεν βασάνοις παρεδόθητε ἀλγειναῖς, ὧ σεμναὶ τρεῖς νεάνιδες, καὶ τὴν κάραν τμηθεῖσαι, θεῖον στέφος ἀνεδήσασθε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Χριστόν ἐξ ὅλης ποθήσασαι καρδίας, καὶ τούτου τῷ ἔρωτι τρωθεῖσαι πάνσεμνοι, τῶν γεηρῶν τὴν ἀπόλαυσιν, ὡς ἐπικαίρων καὶ φθειρομένων κατεφρονήσατε, πανένδοξοι Μάρτυρες, Ἀγάπη, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ τὰς φρονίμους ζηλώσασαι πέντε παρθένους, χοροῖς τοῖς τούτων

συνηριθμήθητε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις συγχορεύετε, μαρτυρίου στεφάνοις, κοσμούμενοι καὶ Χριστὸν δυσωπεῖτε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τῆς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐνδεδυμένοι Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καλλίνικοι Μάρτυρες, Πίστις, Ἀγάπη, Ἐλπίς, τῶν ἀρετῶν αἱ φερώνυμοι ἐν τῷ σταδίῳ, ὡς ἄλλου πάσχοντος ἀνεκραύγαζον· Οὐ ξίφος, οὐ μάχαιρα, οὐκ ἐκκοπή τῶν μελῶν, οὔτε φλογῶν ἢ ἐπίτασις, ὑμᾶς χωρίσαι, θείας ἀγάπης, ὅλως ἰσχύουσιν· ὅθεν στεφάνους ἐκομίσαντο, τοὺς ἀφθάρτους, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ παρέχοντος πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἰερωτάτην σήμερον πανήγυριν συγκροτήσωμεν, πιστοί, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ, Ἐλπίδος, Πίστεως καὶ Ἀγάπης, τῶν τῆς Σοφίας βλαστημάτων. Ταῖς γὰρ βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος ἑαυτὰς ὠραῖσασαι, αἱ τρεῖς ὁμώνυμοι τῶν ἀρετῶν ἀδελφαί, τῷ ὠραίῳ κάλλει Χριστῷ ἀδιαφθόρως συνήφθησαν· ᾧ καὶ πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἐκ τοῦ Μηναιίου).

Ὁ τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιαζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρασ τῶν πιστῶν συνυψοῦται βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου.

Ἦ Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...

Πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀθληφόρων...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὰς τρεῖς ἐνδόξους παρθένους, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα, Πίστιν, Ἐλπίδα, Ἀγάπην, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν, ῥωσθεῖσαι γὰρ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὑπήνεγκαν βασάνους ἀλγεινάς, καὶ τῷ ξίφει ἐκτμηθεῖσαι τὰς κεφαλὰς, μαρτυρικοῖς ἐστέφθησαν στεφάνοις. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτάς, δόξα τῷ ταύτας δοξάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' αὐτῶν πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον

Ἀπολυτίκιον· Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἐνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περικοσμεῖσαι λαμπροῖς δι' ὃ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὀδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὧν μὴ παύση πρεσβεῦειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ἦ Θεοτοκίον' Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι... Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Συνήφθητε Χριστῶ, τῶ ὠραίῳ Νυμφίῳ, νεάνιδες σεμναὶ τῶν Παρθένων ἢ δόξα, ποικίλαις κολάσεσιν ἑαυτὰς ὠραΐσασαι· καὶ τὴν ἀναρχον νῦν ἀνυμνεῖτε Τριάδα, λαμπὰς τρίφωτε, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, Σοφίας τὸ σέμνωμα.

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῶ τὰς παλάμας, οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ γεγονότα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμᾶς πολεμίους, Σταυρῶ τῶ τιμίῳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, Σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ θείαν μνήμην, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ ἀθροισθῶμεν καὶ πρὸς αὐτὰς δεήσεις ἀναπέμψωμεν, εὐξασθε πρὸς Κύριον, τοῦ ῥυσθῆναι γεέννης, τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἡμᾶς, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας· Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τῆς σεπτῆς Σοφίας κλάδοι, μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἐκ τοῦ Μηναιίου).

Ἐν παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ πικρᾶ συμβουλία, ἐν τῶ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ῥυσάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου, Κύριε.

Ἡ Καὶ νῦν Θεοτοκίον· Οὐ σιωπήσομέν ποτε...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Σοφίας θρέμματα, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, ἀρετῶν ἐπώνυμοι φαινότατων ἀληθῶς, θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, δεόμεθα.

Δόξα. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρός ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν τὴν Θεοτόκον πιστῶς μακαρίσωμεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῶν Δέκα Παρθένων

(Ματθ. κε' 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις... κ.λπ. (Ζήτηι τοῦτο τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, Εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ἀνάγνωθι μέχρις· ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται).

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Εἶτα Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθληφόρων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιομελον. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ἐπέστη γὰρ ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη τῶν ἀθληφόρων τοῦ Χριστοῦ, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, πλουτοποιὰ χαρίσματα ἡμῖν κομίζουσα. Διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ καθαρῶ συνειδῶτι ἀναβοήσωμεν, λέγοντες· Μὴ διαλίπητε πρεσβεύουσαι ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου.

Τό, Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Ἐλεεῖ καὶ οἰκτιροῖς...

Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς'

Τῆς Σοφίας ἀρίδηλα καὶ ἀγλαὰ τέκνα λιγαίνω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α' Ἦχος α'

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Τῆς ὑπερκοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἔλλαμψιν, δώρησαί μοι Δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλεεῖς σου Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα.

Ἡ προσηγορία σου σαφῶς, τῇ πολιτεία θεόφρον κεκόσμηται· πᾶσαν διήνυσας, σοῦ τὴν ζωὴν, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἔνδοξε Σοφία, σοφίας λάμψασα χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμακάριστος καρπός, τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισσότητι, ἐγκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἔλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας θείας ἐπώνυμε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεάνιδες, τρεῖς σοὶ προσηνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ, Χριστέ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἔνδοξος.

Θεοτοκίον

Ὅλην τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὅλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν

Φωνῆς σου ἀκούσασαι Χριστέ, καλοῦντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθῆ ζωὴν ἠκολούθησαν, στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ἰσχὺν ἐδωρήσατο Χριστός, ἐστώσαις πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικοῦ ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ θεοπνεύστου σοφίας ἐπλησε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρους Μάρτυρας, παρθενίας λαμπούσας τῇ χάριτι.

Ἡμβλύνετε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μέγλαυχον καὶ τὴν αὐτοῦ ὄφρυν κατεβάλετε, μεγαλοφρόνως ἀγωνισάμεναι, καὶ τὸν πρὶν καυχώμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

Σοφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ, πλουσίως ἐμφορούμεναι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας καὶ ἔμφορος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυναν, τυραννούντων φρούραγμα, καὶ μανίαν ἄσχετον, ῥητορεύουσαι θεῖα διδάγματα.

Θεοτοκίον

Ἄγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκῆνωμα, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, ᾧ βοᾶμεν, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰμὸς

«**Ὁ** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περὶζωσὸν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τὴν καλλονὴν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τοῦ Λόγου μαθήτριά, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πάθη νεκρώσασαι, καὶ ἀλγειναῖς βασάνοις, στερωῶς ἐναθλήσασαι· ὅθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφάνους ἐδωρήσατο, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσε· Παμμακάριστοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακραζόμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ἐτιδὴ δ'

Ἦχος σε τῇ χάριτι

Ῥωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ καλλίνικοι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλάς, ἀνδρείως κατήσχυναν, διὰ πυρὸς ὀλοκαυτούμεναι πάνσοφοι, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσαγόμεναι.

Ἰσχυσαν τοῦ Σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ φραξάμεναι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν κολάσεων πληγὰς, εὐτόνας αἱ Ἅγιοι, ὑπενεγκεῖν μέχρις αἱμάτων στερορότατα, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαθιστάμεναι.

Δυνάμει καὶ πόθῳ τῆς Τριάδος ἐρρώσθησαν, Πίστις, Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, αἱ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς, παρθένοι ἰσάριθμοι, καὶ ἀλγεινῶν τὴν δριμυτάτην ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ πάνσεμνοι ἴσχυσαν.

Ἦισχυναν καὶ Κόραι, τρυφεραὶ τοῦ ἀλάστορος, διὰ τοῦ ὄπλου τοῦ Σταυροῦ, τὴν ὑπερήφανον ὄφρυν, καὶ πρὸς γῆν κατέβαλον, περιφανῶς τὸν πρὶν ἀμέτρως καυχώμενον, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν καταλήψεσθαι.

Λαμπάδες τρισάριθμοι, σοφίας ἀστράπτουσαι, Πίστις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τοῖς τῆς Τριάδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμεναι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον

Ἀγίων Ἄγία, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ ε'

Ὁ φωτίσας τὴ ἑλλάμψει

Καρτερία τῶν φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ σοφίας τῆς ἐνθέου λαλοῦσαι μυστήρια, τὸν κρατοῦντα ἤσχυναν, αἱ τρεῖς Παρθένοι θεοφόροι, πίστει καὶ φύσει συνδούμεναι.

Ἀγάλλεται ἡ Προμήτωρ, ὀρῶσα νικώμενον τὸν δόλιον, τὸν αὐτὴν ἐξ Ἐδέμ ἐξορίσαντα, γυναιξὶ θεόφροσιν Ἐλπίδι, Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, τοῖς τῆς Σοφίας γεννήμασι.

Ἰοβόλους τοῦ τυράννου, θωπείας ἐξέφυγον, καὶ βασάνων τὰς πληγὰς ἐκουσίως ὑπέμειναν, αἱ σεμναὶ νεάνιδες τῇ σῇ ἀγάπῃ τετρωμέναι, Χριστὲ καὶ θείῳ σου ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλονται οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις ὀρῶσαί σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἤνωνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

ᾠδὴ ς'

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Γηθόμεναι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἐναπέθεντο, τὰς ἐλπίδας, αἱ Νεάνιδες αἱ τρεῖς, καὶ τῆς Τριάδος τρισμακάριοι, τῷ ἀριθμῷ τετιμημένοι καὶ σεμνυνόμεναι.

Λαμπόμεναι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων διαδήμασιν, ἐκοσμήθησαν, καὶ στέφανον διπλοῦν, ἄνωθεν ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ζωοδότη καὶ πανοικτίρμονος.

Ἀνήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σου Δέσποτα, τοῦ πάντων βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτὰ, σοῦ τῆς βασιλείας κοινωνήσοντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ Εἰσμὸς

«**Ἐ**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Εἰς τὰς τρεῖς ἀδελφάς:

Στίχ.

- Τῇ πρὸς Σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη
- Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχέναίς ξίφει.

Εἰς τὴν μητέρα αὐτῶν Σοφίαν:

- Εὐφραίνεται νῦν, ὡς Δαβὶδ ψάλλον λέγει,
 - Μήτηρ κατ' εὐχὰς ἡ Σοφία ἐν τέκνοις.
- Ἐβδόμη τε δεκάτη Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στίχοι

- Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,
- Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχοι

- Μιᾶ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,
- Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Λουκίας, καὶ Γεμνιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχοι

- Εἰρηνικῶς σὴ Χριστὲ δούλη Λουκία,
- Εἰρηνικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.

- Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,
- Τιμὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Στίχοι

- Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,
- Ποιεῖ πρόθυμον ἢ Θεόσδοτος χάρις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

Στίχοι

- Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
- Μιᾶ κεφαλὰς τέμνεται προθυμία.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχοι

- Ἐπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα;
- Νεῖλω συνεισβαίνοντα καὶ πυρὸς μέσον.

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν' Μάρτυρας.

Στίχοι

- Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
- Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν.

Στίχοι

- Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῆ καμίνῳ,
- Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαραλάμπους, Παντολέοντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται ἡ τούτων σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχοι

- Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης,
- Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στίχοι

- Πυρᾶ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
- Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'.

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον.

Τρισοφεγγεῖ ἐνιαία χάριτι, καταλαμπόμεναι σαφῶς. αἱ παρθένοι δαιμονικῆν, ἔλυσαν σκοτόμαιναν, φῶς τὸ τρισυπόστατον, θεολογοῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν οὐρανοῖς τὰς παστάδας ἔχουσαι, λαμπαδηφόροι τὰς ψυχάς, σὺν Ἀγγέλοις χαρμονικῶς, νῦν περιχορεύετε, δόξαν τὴν αἰδίου συνθεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικὴν ὡς οἱ Παῖδες ἔνστασιν, ἐπιδειξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς· τούτων γὰρ ἰσάριθμοι, γνώμην ἰσοστάσιον, αἱ θεοφόροι ἐκτήσαντο. τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων αἰεὶ Θεὸν δοξάζουσαι.

Θεοτοκίον

Νέμοις, Ἀγνή, τῶν παισμάτων ἄφεισιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστῶς, λυτρουμένη τῶν πειρασμῶν, πάσης περιστάσεως· σὲ γὰρ νῦν κεκτήμεθα, καταφυγὴ θεονύμφευτε, ὡς αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν χερσὶ βαστάσασα.

Καταβασία

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνισε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες. Αἱ παρθένοι αἱ θεοφεγγεῖς, Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστιλβον λέγουσαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας καὶ φακοειδεῖς, διὰ τοῦ μαρτυρίου προδήλως γεγενημένας, τὰς παρθέτους οἱ πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων ρεῖθρον δαψιλῶς, ἀφθόνως καὶ πλουσίως αἱ θῆκαι τῶν ἀθληφορων, ἀναβρῦουσιν αἰεὶ, τοῖς πιστεὶ κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Γῆ ἀγία πέφηνας Ἀγνή, τὸν ζωηφόρον στάχυν, τεκοῦσα τῆς αἰδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστόν, ᾧ πάντες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰμὸς

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα, Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζῶν παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ὁ Εἰσμός.

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Αἴγλης τριφεγγοῦς πληρούμεναι, καὶ λαμπηδόνης θείας νῦν ἐμφορούμεναι, αἱ ὁμώνυμοι, τῶν ἀρετῶν καὶ φερώνυμοι, τῆς Ἀγάπης, Ἐριδος καὶ Πίστεως, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς καὶ πίστει βεβαιώσατε.

Ἵνα ἡ ἐξ ὕψους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τὸν κατέχοντα κλύδωνα, τῆς αἰρέσεως, ᾧ Ἀθληφοροὶ ἀήττητοι. καὶ βραβεύσῃ πιστοῖς τὴν ὁμόνοιαν, αἰτεῖσθε δυσωποῦμεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

Νύκτα τὴν τοῦ βίου, πάνσοφοι, διαδραμοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε τὴν ἀνέσπερον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθένων καυχώμεναι χάριτι, καὶ θείας βασιλείας, τῆς ἀκηράτου ἀξιούμεναι.

Θεοτοκίον

ᾯ πῶς ἡ Παρθένος τέτοκε! τὸν αἰεὶ ὄντα Λόγον καὶ ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς Πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ἡμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε. Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλαριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι θείῳ ζήλῳ, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασάνων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένη, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σους οἰκέτας.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Σοφία χαῖρε καὶ σκίρτα, ἐκ σοῦ γὰρ ἦνθησαν, ὡς ἐκ λειμῶνος θείου, εὐωδέστατα κρίνα, ἡ Πίστις, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Ἐλπίς, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι· ὑπὲρ αὐτῆς γὰρ τμηθεῖσαι τὰς κεφαλάς, θεῖον στέφος ἀνεδήσαντο.

(Δίς)

Ἀδριανοῦ τὰς κολάσεις, μὴ πποηθεῖσαι ποσῶς, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισθεῖσαι, ὑπέστησαν κολάσεις παντοδαπὰς αἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν ἀρετῶν αἱ φερώνυμοι νεάνιδες.

Πίστει, ἀγάπῃ, ἐλπίδι, θωρακισθεῖσαι στερεῶς, σοφίαν ἀρυσθεῖσαι ἐκ Θεοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἐφίμωσαν τὸ στόμα Ἀδριανοῦ, δυσσεβοῦς καὶ παράφρονος, τρεῖς ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, Πίστις, Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη ἡ πανένδοξος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί, εὐχαριστήριον ὕμνον τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων Θεῷ μελωδήσωμεν· ἐν γυναικείᾳ γὰρ φύσει, Πίστις, Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων ἡ τριάς, τὸ ἀόρατον κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως κατηγωνίσαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ, παράσχου τὴν εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ὑδάτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δοξολογία Μεγάλη

Τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον τῶν Ἁγίων, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

**Εἰ βούλει, εἰπὲ Ἀντίφωνα· ἄλλως τὰ Τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, αἱ γ' καὶ ε'
Ὡδαί. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ.**

Κοντάκιον Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος: Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεισθε τὰς πρότερον ἡμέρας...

(Ζήτηι τοῦτον ἐν περιόδῳ ε' τῷ Σαββάτῳ τῆς γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν).

Εὐαγγέλιον: Κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν... (Ματθ. ι' 32 - ια' 1)

(Ζήτηι τοῦτο τῇ Παρασκευῇ τῆς γ' ἑβδομάδος μετὰ τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν).

Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον...
Καὶ Ἀπόλυσις.

